

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **F. M.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí ze dne **12.9.2011**, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2011, o odnětí invalidního důchodu,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 12.9.2011 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 4.4.2011, kterým žalobci odňala invalidní důchod od 10.5.2011 podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, neboť žalobce podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Karviné ze dne 9.3.2011 již není

invalidní. Podle tohoto posudku poklesla u žalobce z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jeho pracovní schopnost pouze o 20%. Žalovaná při vydání napadeného rozhodnutí vycházela z posudku vypracovaného o invaliditě ze dne 19.7.2011, dle kterého míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla u žalobce určena ve výši 20%, a to podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu a namítal, že trpí chronickými potížemi páteře po úraze a ekzémem na končetinách již 23 roků a s přibývajícím věkem se jeho zdravotní stav zhoršil. V letech 2009-2011 byl dlouhou dobu v pracovní neschopnosti a má za to, že jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě. Požadoval jeho přezkoumání.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 12.9.2011 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Karviné a posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) ze dne 9.3.2012, jakož i doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 11.5.2012 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal krajský soud v daném za prokázáno, že žalobce byl posouzen od 5.3.1990 jako částečně invalidní, a to bez stanovení kontrolních lékařských prohlídek. Dne 9.3.2011 byla provedena u něj mimořádná kontrola invalidity a byl vypracován posudek pro OSSZ v Karviné se závěrem, že již není invalidní, neboť pokles jeho pracovní činnosti byl stanoven 20% podle kapitoly XIII, oddíl E, položka 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Na základě tohoto posudkového hodnocení vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 4.4.2011, kterým žalobci invalidní důchod od 10.5.2011 odňala.

Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce dne 12.5.2011 shora uvedené námítky, na základě kterých byl dne 19.7.2011 posouzen lékařem ČSSZ se závěrem, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, neboť míra poklesu pracovní schopnosti činí 20% podle kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze zdravotní dokumentace ošetřujícího lékaře MUDr. R. P. a ze spisu OSSZ v Karviné. Jako rozhodující zdravotní postižení uvedla posudková komise v případě žalobce chronický bolestivý syndrom páteřový, polyetážový, bez neurogenního postižení, při pokročilých degenerativních změnách na páteři. Součástí dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je chronický

ekzém, který nezvyšuje procentní míru poklesu pracovní schopnosti, stejně tak jako syndrom karpálního tunelu, u něhož nebyly dosud vyčerpány možnosti léčby. Uznání invalidity u žalobce v roce 1990 považuje posudková komise za posudkový omyl vzniklý v důsledku nadhodnocení závažnosti zdravotní poruchy a zejména nesprávným zhodnocením zbývajících pracovního potenciálu a možnosti rekvalifikace. Uvedené zdravotní postižení žalobce podřadila PK MPSV ČR pod kapitolu XIII, oddíl E, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 20%.

Protože žalobce namítal, že u něj nebylo provedeno vyšetření EMR (magnetická rezonance), byl vyžádán doplňující posudek PK MPSV ČR, který byl podán dne 11.5.2012 a v něm posudková komise uvedla, že z doložené zdravotní dokumentace neurologické ambulance MUDr. Ž. ze dne 21.1.2011 a 7.2.2011 vyplývá, že u žalobce bylo provedeno vyšetření EMG s nálezem lehké senzomotorické neuropathie vpravo, vlevo jen hraniční nález. Tento stav byl indikován k dekompresní operaci vpravo, která dle dokumentace dosud provedena nebyla. Co se týče namítaného vyšetření magnetickou rezonancí, toto vyšetření indikuje odborný lékař a mělo by význam při přítomnosti vyhraněné útlakové neurogenní lézi s ohledem na možný intervenční zákrok. Podle dokumentace však tato skutečnost u žalobce zjištěna nebyla a příčinou potíží u něj jsou degenerativní změny na páteři, které byly verifikovány rtg vyšetřením páteře.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 12.9.2011 nebyl invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 20% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaného posudku PK MPSV ČR a jejího doplňujícího posudku, o jehož úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – neurologa, tedy lékaře z oboru nemoci, jež je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce. Zánik invalidity posudková komise považuje to, že její přiznání v roce 1990 bylo posudkovým omylem ze shora uvedených důvodů. Svým hodnocením zdravotního stavu a poklesu pracovní schopnosti žalobce se posudková komise zcela ztotožnila, jak s hodnocením provedeným lékařem pověřeným vypracováním posudku pro OSSZ v Karviné ze dne 9.3.2011, tak i s posudkem o invaliditě ze dne 19.7.2011 vypracovaným v rámci řízení o námitkách. Pokud žalobce požadoval odročení jednání krajského soudu z toho důvodu, že se má dne 8.6.2012 podrobit vyšetření elektromagnetickou rezonancí a v červenci 2012 vyšetření revmatologickému, této žádosti krajský soud nevyhověl proto, že i kdyby tato či jakákoliv jiná zdravotní

vyšetření žalobce dokumentovala zhoršený zdravotní stav, pak by k této skutečnosti mohlo být přihlédnuto v novém řízení o invalidním důchodu, neboť by šlo o nálezy zjištěné a dokumentující zdravotní stav po datu vydání napadeného rozhodnutí žalované, tedy po datu 12.9.2011.

Jelikož žalobce k datu 12.9.2011 neplnil zákonné podmínky invalidity, k uvedenému datu nebyl invalidní, a proto mu invalidní důchod nenáležel. Žalovaná tedy nepochybila, když napadeným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 4.4.2011, kterým invalidní důchod žalobci v souladu s ust. § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění odňala.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě, dne 7.června 2012

Samosoudce:
JUDr. Petr Indráček